

vilde være rigtigt, at man ved Siden deraf mindebes, at dette Thing i Forbindelse med det andet Thing og med Regeringen i den foregaaende Samling havde vedtaget for Aarene 1879—80 et affluttende Dyrtidstillæg. Derved forekommer det mig, at Udtagelsen af Dyrtidsspørgsmaalet af Finantsloven for 1880—81 kommer til at staa noget anderledes. Den ærede 7de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Magen) har igaar udtalt, hvilke andre og vigtige Grunde der kunde være tilstede for ikke i Samlingen 1879—80 at foreslaa Dyrtidstillæggets Optagelse paa Finantslovsforlaget for det følgende Aar, og særlig den, at Revision af Lønningslovene laa til Behandling dengang. Det blev jo ogsaa dengang udtrykkelig angivet fra Regeringens Side, at dette var Grunden til, at der ikke paa Finantslovsforlaget fandtes optaget Dyrtidstillæg, ligesom det jo ogsaa senere hen i Samlingen, da det særlige Lovforslag om gennemgaaende Lønningsstillæg blev forelagt, udtrykkelig blev angivet fra Regeringens Side, at det skete, fordi man maatte anse det for givet, at Gjennemførelsen af Lønningslovene, ialtsald i deres Helhed, ikke vilde kunne ventes i den Samling. Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, fandt det mærkværdigt, at jeg kunde forudsætte, at Folkethinget vilde bøje sig for et nyvalgt Landsthings Beslutning, da Landstinget og Regeringen ikke havde bøjet sig for et nyvalgt Folkethings Beslutning. Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det efter min Mening paahviler den, som fremkommer med et for de fleste Andre uforstaaeligt og uforklarligt Forslag, at gjøre Rede for, hvad der fornuftigvis kunde opnaas derved. Det er det ærede Medlems politiske Ven (R. Rasmussen), der bragte dette Forslag frem om at gjøre et Forsøg med en Op løsning af Landstinget, uden at den ærede Proponent dog nærmere begrunde, hvad derved skulde naaes. Det foranledigede mig til at rette det Spørgsmaal til den ærede Proponent, om da hans Mening skulde være den, at Folkethinget vilde bøje sig for et nyvalgt Landsthings Votum, thi uden det forekom det mig at være aldeles meningsløst at følge den Vej, som han havde troet at kunne anbefale. Jeg har altsaa ikke selv gjort mig skyldig i den vrang Opfattelse af de politiske Forhold, at jeg skulde anse det for i og for sig naturligt, om Folkethinget bøiede sig for et nyvalgt Landsthings Mening. Jeg har kun i det Spørgsmaal, jeg rettede til det ærede Medlem for 9de Kreds (Rasmussen), troet at give ham Leilighed til nærmere at forklare den ganske mærkelige, for mig noget kurrøse Proposition, han kom frem med, at Regeringen eller Hans Majestæt Kongen skulde gjøre et Forsøg med at opløse Landstinget. Nu hører jeg jo vel, at det ikke er det ærede Medlems Opfindelse, men en Tanke, der er fremsat i en politisk Piece, som jeg ikke kender, og som den ærede Formand hindrede mig

og muligvis Andre her i Salen, som maaste heller ikke kende den, i at gjøre saa ubeførligt Bekjendtskab med, som det var det ærede Medlems Hensigt, idet han paabegyndte Dplæsningen af den.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Krieger) har Ordet for en kort, personlig Bemærkning.

Krieger: Da jeg sandsynligvis bliver nødt til at forlade Salen, før Forhandlingen er sluttet, beder jeg om blot et Dieblit at faae Ordet. Forsaa vidt den ærede Conseilspræsident undrede sig over, at jeg, da jeg omtalte den Maade, hvorpaa efter min Mening Dyrtidstillægssagen i det Hele var behandlet, ikke medtog Folkethinget, saa tror jeg, eller rettere sagt, jeg veed, at den ærede Conseilspræsident da ikke tænkte paa den hele Maade, hvorpaa jeg har udtalt mig om Spørgsmaalet, forinden jeg kom til den særlige Omtale for Landstingets og Regeringens Vedkommende. Jeg tror, at jeg for klart har betegnet den Maade, hvorpaa jeg opfatter Folkethingets Behandling af Sagen, til at jeg skulde behøve udtrykkelig at gjentage det, hvor jeg ikke længer talte om Folkethinget. Med Hensyn til, hvad jeg iøvrigt sagde om Sagen, er det min Mening, jeg udtalte, og jeg vil blot i dette Dieblit, i hvert Fald, for ikke at føre Forhandlingen ind i en ren Specialitet, hvortil det vistnok vil blive nødvendigt senere at komme tilbage, svare ved at gjøre det Spørgsmaal: Er det virkelig første Gang, den ærede Conseilspræsident hører denne Mening udtalt?

Johannsen: Uagtet der er Meget, som ved denne Sags Behandling ligger mig paa Sinde, og som jeg kunde ønske at udtale mig om, skal jeg dog, da Liden er saa langt fremrykket, og det er den ærede Formands Ønske at bringe Forhandlingen til Afslutning idag, fatte mig saa kort som muligt. Smidlertid har jeg ikke kunnet frafalde Ordet, da der navnlig er et enkelt Punkt, jeg maaste senere kunne komme til at gjøre mig selv Bebrejdelser for, at jeg ikke i rette Tid og paa rette Sted havde udtalt mig om. Naar vi staa overfor den Afgjørelse, som vi nu staa overfor, maa vi spørge os selv: Hvilket Resultat vil der naas ved at føre Forhandlingerne videre ud i de Stadier, som naturligvis Forretningsordenen foreskriver? Jeg kan da ikke se rettere — og er heri fuldstændig enig med det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Krieger) — end at Følelsen her hos dette Things høitærede Medlemmer maa absolut være den, at det ikke nytter at føre Forhandlingerne videre, og at det endelige Resultat maa blive netop det, der her foreligger. Derfor dette Things Fæltal er i Besiddelse af denne Følelse, forekommer det mig, at det baade for dette Thing og for den ærede Conseilspræsident vilde være det Kløgeste at modtage Forslaget, som det nu fore-